

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. VIII. Quidam, dicta nuptiarum die, à mortali sponsa ad immortalem desciscit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](#)

fune necare non potuerat; telis conficere conatur. Ve
rūm, et si crebri telorum cuspides in illum conijciebā
tur; omnes tamen letus Virginis iussu, irriti reddeban
tur. cùm id non sine diuino numine accidere uidere
tur; eo tempore in homine inhumano spectata pietas
enituit. itaq. bēnignè demissus est, dissolutisq. uincu
lis abiit: ne crudelitas in illum exerceretur, cuius salu
tem, ut ipse praedicabat, Virgo tuebatur. Neq. uero
tam immortali beneficio affectus, ulla fuit in mora;
quin statim quicquid uitae, singulari reginae clemen
tia, dilatum fuerat, totum eius filio piè, ac sanctè dica
ret. Quinimmo statim sibi delegit in coenobio purū,
& integrū uitae genus, in quo maximè quotidie pro
ficere nitebatur.

MIRAC. VIRG. VIII.

*Quidam, dicta nuptiarum die, à mortali sponsa ad immor
talem desciscit.*

Clericus, qui unicè Virginem sanctissimā uene
rabatur, quiq. in eam laudes mane, meridie,
vespere, & noctu conferens, totus erat in san
ctissimis obsecrationib., innumerabilium diuitiarū
heres relinquebatur. Reliqua n. proles parentes de
fecerat; qui praeter illum, neminem habebant, unde
nouae stirpis genus reuocaretur. Cum illa parentes
ipſi, & affines studiosissimis precib. egerunt, ut uxore
duceret, ne familiae illius nomen extingueretur. id
sibi suaderi, atq. in animū induci, passus est; non n.
lubenter, sed ut suis rem gratam faceret, ad uxorem
animum

animum appulit. Eo die, quo celebrandum erat con-nubium, ipse templum adiuit; & ad Virginem manus extollens, illam orauit, & obtestatus est, ut quas offrebat preces, benignè audiret, atq. exciperet. Ipsa uero se iratam obtulit; & ita locuta est, egregiam uerò laudem; quām pulchrè datam fidem p̄aestas? quām eximiē quae pollicitus fuisti, nunc persoluis? te uni mihi dicaras, & adiunxeras, nunc aliam perfide super ducis? His almae Reginae uerbis auditis erubescens iuuenis, ualde commotus est; & statim, quām imprudenter faceret, uerè persensit. Domum igitur rediēs, simulansq., cum noua sponsa uelle nuptias perficere, noctu abijt, & ad summae sanctitatis, & spectatae famae coenobium se contulit; uitamq. ibi puram, & castam degit, sub purissima eis, & in comparibilis spon-sae fide, ac tutela.

MIRAC. VIRG. IX.

A sacrorum administratione remotum sacerdotem, sibi deuinctum, Virgo restituendū iubet, episcopo, qui eius rei causa fuerat, mortis supplicium comminans.

LIcet sacerdos quidam multarum piarum anima rum custodiae, praeesset; ita tamen erat litterarū imperitus; ut praeter solemneis ritus rei diuinæ Deo ad Virginis laudē facienda, ignoraret, quae minimè desiderāda sunt in tāta dignitate cōstitutis. Ceterū sacrificia facere ad Virginis memoriā lōgo usu & exercitatione didicerat. imperitiae crimi ne apud episcopū accusatus; ante quām de se periculū fieret,

B 2